

[Lysholm Christensen]

litet, nye produkter og produktudvikling, vi skal satse på. Derfor er det ganske udmærket, at ordningen forlænges og bliver sat sammen på den måde, det er foreslået her.

Vi har en enkelt betænkelighed, og det gælder spørgsmålet om tilbagebetalingsreglerne. Jeg kan ligesom CD's ordfører sige, at det vel er lidt uheldigt, at pengene skal betales tilbage, som det er foreslået, fordi det betyder, at det mere er risikovillige lån end risikovillig kapital, man her stiller til rådighed, og hvordan skal man afgøre, hvornår der er et afkast af en størrelse, som gør, at man skal til at betale tilbage? Vi havde måske hellere set, at det i højere udstrækning var risikovillig kapital. Men lad os få det afklaret i udvalget. Vi er principielt tilhængere af forslaget.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne først takke for den velvillige modtagelse. Det var vel egentlig kun Fremskridtspartiets ordfører, der tog afstand fra forslaget og vel oven i købet med den begrundelse, at landbruget og fiskeriet ikke havde brug for sådan en ordning, og at man næsten ikke ønskede sådan en ordning. Jeg må her sige til hr. Niels Højland, at det ikke er rigtigt. Det er faktisk sådan, at det er en ordning af denne type og karakter, som man lægger allermost vægt på i begge erhverv som en offentlig foranstaltning, der har stor betydning for udviklingen af de pågældende erhverv.

Flere ordførere har nævnt spørgsmålet om den ændrede tilbagebetaling i forhold til den gældende lovgivning på området. Det er selvfølgelig altid en diskussion værd, om det er et egentligt tilskud, man under alle omstændigheder skal give den pågældende virksomhed, eller om det er bedre at benytte midlerne til, skal vi sige, risikovillig kapital og derved egentlig også kunne sætte flere projekter i gang for de samme penge, for hensigten er jo selvfølgelig, at de penge, der tilbagebetales, fordi et projekt viser sig at være vellykket, går ind i ordningen igen og kan bruges til gavn andetsteds. Men jeg har forstået på flere af ordførerne, at man gerne ser det tema diskuteret under udvalgsarbejdet, og det er jeg meget parat til at deltage i.

Til sidst vil jeg gerne svare fru Eva Fatum, der rejser spørgsmålet, om der så kommer en særlig fiskeriordning også. Nej, det var ikke

hensigten; det var faktisk hensigten med dette lovforslag, at man samler levnedsmiddelområdet, og faktisk har denne ordning samlet for både det primære landbrug, gartnerne, forarbejdningsindustrien og også for fiskeriet, således at man kan sige, man i princippet har denne ordning og så en tilsvarende ordning vedrørende erhvervsudvikling i Industriministeriet.

(Kort bemærkning).

Eva Fatum (S):

Jeg takker landbrugsministeren for, at landbrugsministeren kan svare på fiskeriministerens vegne. Åbenbart finder fiskeriministeren det af mindre betydning at være til stede her i folketings salen, når vi diskuterer fiskeripolitik.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om husdyrsygdomme.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 22/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henrik Dam Kristensen (S):

Lovforslag nr. L 197 er et af flere, måske oven i købet mange lovforslag, kan man sige, der er en konsekvens af vedtagelsen af det indre marked. I lovforslaget tager landbrugsministeren det første skridt i retning af etablering af et større register, som med tiden skal indeholde mange vigtige oplysninger både for den enkelte landmand og for samfundet som helhed.